

3. Amennyiben a második kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az ilyen nemzeti rendelkezés azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy jutalmazza a szakmai tapasztalatot?

4. Az előző kérdésekre adandó igenlő válasz esetén: az következik-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan átmeneti törvény, amely a régi köztisztviselőket kizárólag a régi (hátrányosan megkülönböztető) illetményjog szerint az áttérés határnapján általuk kapott alapilletmény összege alapján sorolja be az új rendszer valamely fokozatába, és amely szerint a magasabb fokozatokba történő további előrelépés ezt követően a köztisztviselő abszolút tapasztalatszerzési idejétől függetlenül csak az átmeneti törvény hatálybalépése óta újonnan megszerzett tapasztalatszerzési időtől függ, a fennálló, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés — legmagasabb fizetési fokozat eléréséig tartó — fenntartását jelenti?

5. Amennyiben a negyedik kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével e korlátlanul fennmaradó eltérő bánásmód azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy az átmeneti törvény nem (csak) az áttérés határnapjáig megszerzett jogokat, hanem a régi illetményjog alapján az adott besorolási fokozatban prognosztikusan juttatott jövedelemmel kapcsolatos elvárásokat (is) védelemben kívánja részesíteni?

Igazolható-e a régi köztisztviselők fennmaradó hátrányos megkülönböztetése azzal, hogy a szabályozási alternatíva (a régi köztisztviselők egyedi besorolása a tapasztalatszerzési idő szerint) magasabb adminisztratív terhekkel járna?

6. Amennyiben az ötödik kérdésben nemleges válasz adandó az igazolhatóságra: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjognak a régi köztisztviselők tekintetében történő kialakításáig lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezése más jogkövetkezmény alkalmazását, mint a régi köztisztviselők részére a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény visszamenőleges és a jövőben folyamatos kifizetését?

A hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének jogkövetkezménye e tekintetben az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogból, a jelen ügyben különösen magából a 2000/78/EK irányelvből ered, vagy a jogosultság csak az európai jogi rendelkezések hiányos átültetéséből következik az állam uniós jog alapján fennálló felelőssége alapján?

(¹) A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2012. november 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Antje Wilke kontra Land Berlin

(C-505/12. sz. ügy)

(2013/C 26/57)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Antje Wilke

Alperes: Land Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogot, a jelen ügyben különösen a 2000/78/EK irányelvet (¹), az életkoron alapuló jogszerűtlen hátrányos megkülönböztetés átfogó tilalmának értelmében véve, hogy e tilalom hatálya a tartományi köztisztviselők illetményére vonatkozó nemzeti rendelkezésekre is kiterjed?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az következik-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint a köztisztviselő alapilletményének összege a közszolgálati jogviszony létesítésekor alapvetően a köztisztviselő életkorától függ, és később mindenekelőtt a közszolgálati jogviszony időtartamának függvényében emelkedik, az életkoron alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést képez?

3. Amennyiben a második kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az ilyen nemzeti rendelkezés azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy jutalmazza a szakmai tapasztalatot?

4. Amennyiben a harmadik kérdésre is igenlő válasz adandó: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjog kialakításáig lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezése más jogkövetkezmény alkalmazását, mint a hátrányosan megkülönböztetett személyek részére a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény visszamenőleges kifizetését?

A hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének jogkövetkezménye e tekintetben az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogból, a jelen ügyben különösen magából a 2000/78/EK irányelvből ered, vagy a jogosultság csak az európai jogi rendelkezések hiányos átültetéséből következik az állam uniós jog alapján fennálló felelőssége alapján?

5. Ellentétes-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az olyan nemzeti intézkedés, amely az utólagos illetményfizetésre vagy kártérítésre való jogosultságot attól teszi függővé, hogy a köztisztviselők azt megfelelően rövid időn belül érvényesítették-e?

6. Az első, második és harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az következik-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan átmeneti törvény, amely a régi köztisztviselőket kizárólag a régi (hátrányosan megkülönböztetett) illetményjog szerint az áttérés határnapján általuk kapott alapilletmény összege alapján sorolja be az új rendszer valamely fokozatába, és amely szerint a magasabb fokozatokba történő további előrelépés ezt követően a köztisztviselő abszolút tapasztalatszerzési idejétől függetlenül csak az átmeneti törvény hatálybalépése óta újonnan megszerzett tapasztalatszerzési időtől függ, a fennálló, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés — legmagasabb fizetési fokozat eléréséig tartó — fenntartását jelenti?

7. Amennyiben a hatodik kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével e korlátlanul fennmaradó eltérő bánásmód azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy az átmeneti törvény nem (csak) az áttérés határnapjáig megszerzett jogokat, hanem a régi illetményjog alapján az adott besorolási fokozatban prognosztikusan juttatott jövedelemmel kapcsolatos elvárásokat (is) védelemben kívánja részesíteni?

Igazolható-e a régi köztisztviselők fennmaradó hátrányos megkülönböztetése azzal, hogy a szabályozási alternatíva (a régi köztisztviselők egyedi besorolása a tapasztalatszerzési idő szerint) magasabb adminisztratív terhekkel járna?

8. Amennyiben a hetedik kérdésben nemleges válasz adandó az igazolhatóságra: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjognak a régi köztisztviselők tekintetében történő kialakításág lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezése más jogkövetkezmény alkalmazását, mint a régi köztisztviselők részére a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény visszamenőleges és a jövőben folyamatos kifizetését?

A hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének jogkövetkezménye e tekintetben az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogból, a jelen ügyben különösen magából a 2000/78/EK irányelvből ered, vagy a jogosultság csak az európai jogi rendelkezések hiányos átültetéséből következik az állam uniós jog alapján fennálló felelőssége alapján?

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2012. november 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Gerd Schini kontra Land Berlin

(C-506/12. sz. ügy)

(2013/C 26/58)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Gerd Schini

Alperes: Land Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogot, a jelen ügyben különösen a 2000/78/EK irányelvet⁽¹⁾, az életkoron alapuló jogszerűtlen hátrányos megkülönböztetés átfogó tilalmának értelmében véve, hogy e tilalom hatálya a tartományi köztisztviselők illetményére vonatkozó nemzeti rendelkezésekre is kiterjed?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az következik-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint a köztisztviselő alapilletményének összege a közszolgálati jogviszony létesítésekor alapvetően a köztisztviselő életkorától függ, és később mindenekelőtt a közszolgálati jogviszony időtartamának függvényében emelkedik, az életkoron alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést képez?

3. Amennyiben a második kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az ilyen nemzeti rendelkezés azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy jutalmazza a szakmai tapasztalatot?

4. Amennyiben a harmadik kérdésre is igenlő válasz adandó: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjog kialakításág lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezése más jogkövetkezmény alkalmazását, mint a hátrányosan megkülönböztetett személyek részére a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény visszamenőleges kifizetését?

A hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének jogkövetkezménye e tekintetben az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogból, a jelen ügyben különösen magából a 2000/78/EK irányelvből ered, vagy a jogosultság csak az európai jogi rendelkezések hiányos átültetéséből következik az állam uniós jog alapján fennálló felelőssége alapján?

⁽¹⁾ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).